

ב"ה, גליון רח - טבת תשמ"א

וועד העולמי לקרב הגאולה שלימה על ידי שנקיים מצות התוכחה כהלכתה ירושלים עיה"ק תובב"א

מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום מצות התוכחה

- ג -

תיפח רוחו של מי שמנוער וריק מתורה

עד דהוי אזלי, פגעו בהאי ינוקא, דהוי אזיל בקסטרא דחמרא, וחד סבא רכיב (פירוש: התינוק היה מנהיג את החמור, והזקן היה יושב ורוכב על החמור), אמר האי סבא להאי ינוקא: ברי, אמר לי קרא! אמר ליה: קרא - לאו חדא הוא, אלא תיב לתתא או ארכיב לקמך - ואימא לך. אמר: לא בעינא, דאנא סבא, ואנת טליא, דאתקיל גרמי בהדך. אמר ליה: אי הכי, אמאי שאילת קרא? אמר: בגין דניזיל אורחא. אמר: תפח רוחא דהוא סבא! הוא רכיב, ולא ידע מלה, ואמר דלא יתקל בהדי.

מתורגם ללשון הקודש

בדרך הלזכר פגעו (רבי יהודה ורבי יצחק) בילד אחד, שהיה מוביל חמור, שעליו רכב זקן אחד. פנה הזקן אל הילד ואמר: בני, פסק לי פסוק! השיב לו הילד: איני אומר את הפסוק מתוך קלות ראש, אלא אם רצונך בכך -

רד מעל החמור או שתעלה אותי לרכב אתך עליו - ואמר
לך. ענה לו הזקן: אני זקן, ואתה הנך צעיר; לא נוכל
לשבת יחדו על החמור בדחק. אמר לו הילד: אם כך,
מדוע בקשת ממני לומר לך פסוק? ענהו הזקן: כדי
שתערב לנו הנסיעה. אמר הילד: תפח רוחו של אותו
סבא, שמנער הוא מתורה, ואין נאה לו לרכב עמי!

וועד העולמי לקרב הגאולה שלימה על ידי קיום מצות התוכחה כהלכה
(המשך אי"ה בגליון הבא)